

ELŐFIZETÉSI FÖLTÉTELEK.

Vidéken és Léván házhoz küldve:

Egy évre 5 frt — kr.
 Hat hóra 2 frt 50 kr.
 Három hóra 1 frt 25 kr.

Előfizetési pénzek postautalvánnyal küldhetők.
 Egyes számok 12 kr-ával kaphatók a kiadóhivatalban.

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyezéri közlésért 7 kr
 kétszeriért 6 kr, többszöriért 5 kr áron.
 Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 30 krajczár

A nyilttérben:

minden négyhasábos garmond sor díja 15 kr.

Vélünk összekötöttesben levő hirdető-irodák, elő-
 fizetünk, vagy a gyakori hirdetői tetemes díj
 kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
 Kéziratok vissza nem adatnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer.

— vasárnap reggel. —

A hirdetéseket, előfizetéseket s a reklamációkat a kiadóhivatalba
 (Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.
 A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

Divat.

Két szélsőségnek van egy közös pontja, melyben mindkettő találkozik.

Ép így az elegancia és finomság legszélső határa találkozik a nagyvárosi hóborttal, feltűnési viselkedéssel és kész a divat.

A XIX. századot méltán nevezhetjük a divatok századának.

Ma napság a divat egy olyan forrás, a melyből fakadnak a legboldobabb szisztemák, a melyben keresik az ideált a századvégi gigerlik s a melyet a kereskedők és iparosok alaposan kiaknáznak.

De distingváljunk.

Napjainkban általános a panasz, hogy egyre szaporodnak a társadalmi félszeg kinövések, melyek a régi jó, fesztelenséget és kedélyes világnézletet reánk jutott utolsó maradványait is meghamisítják. Naponta halljuk a régi jó időket emlegetni. Naponta érezzük irányadó körökön blazirtságát, mely mint a romlott vér, lassankint a legalsó fokig, a legutolsó izületig elterjed. Társadalmi összejöveteleink gyérülnek, s mindegyre jobban elzárkózunk.

S mi ennek az oka?

Az, hogy a szervezetben baj van, hogy beteg a társadalom, hogy itt csak egy alapos operáció állíthatja helyre a meglazult szervezetet. Agyunk tele van beteges ideákkal, nagyvárosi hóbortban szenvedünk. Egyik-másiknak az észjárása valóságos filozofiai probléma. S ha divatos ruhájára tekintünk azonnal kitűnik a par excellence boldond. Szeretünk mindent fitogtatni, mindenben a nagyot adni, pedig ez által csak a rongyos voltunk tűnik ki a legjobban. Mert hiszen azt úgy is tudja mindenki, hogy honnan és miből?

Rendesen úgy vagyunk modern társadalmi igényeinkkel, hogy azok társadalmi állásunknál legalább egy fokkal magasabban állanak. S az az egy fok különbség szüli aztán a divatot,

mely utóvégre is anyagi és erkölcsi mivoltunk tönkretetvéjévé leend. A divat egy olyan presszió, melyet kötelezővé tett az ugynevezett világnézlet. Ez nem természetes igényeink kielégítését célozza, hanem izléstelen és a neveltségességig menő szélsőségekre készít bennünket. Mert általános hit, hogy a ki a divatnak nem hódol, nem is lehet művelt, nem is való a felvilágosított tizenkilencedik századba.

S voltaképpen pedig a divat nem más, mint egy hóbortos elme torzszüleménye, melyet majmol boldog-boldogtalan.

Csak hogy egy pár divatot említsek: Finom és művelt érzékű embernek tekintették, még nem is oly régen a hraccsolást, úgy hogy azt kellett hinnünk egy pár élő múmiáról, hogy mindjárt kitörök a nyelve a r. betű roportatásában.

Sőt mi több, divatos betegségek is léteznek. Nagy kelendőségnek örvendett az az átkozott migrain, mely oly sok kellemetlenségre szolgáltatott okot.

Milyen gyártmányokat produkál a divat az öltözködésben, a melyhez az esztetikának semmi köze? Milyen ügyesen tudják a kereskedők, szabók kiaknázni divatozási hajlamait társadalmunknak! A legnagyobb spekulációval s mondhatni ördögi raffineriával kitalálnak bizonyos öltözködésdarabokat, melyeket elneveznek a közéletben szereplő nagy emberek neveiről, s csinálnak vele egy olyan forgalmat, a melyből, mint meggazdagodott tőkepezések kerülnek nyugalomba. És ez a képzelte igény oly veszedelmes, hogy a ki ezt egyszer fejébe vette, nincs ember, ki azt onnan kiverje. Ha lopni kellene azt a pénzt, tán azt is megtenné.

Avagy analizálva a dolgot, midőn halljuk, hogy itt vagy ott szólalt meg egy-egy ősi kuria felett a dob, nem jut-e eszünkbe a divat?

Mert az is divat, hogy a kinek lova nincs, azért lovon járjon. A kinek nem

telik, az a külső dekorum kedvéért kölcsönt vegyen fel. De mindig és mindenkor csak oly képen szerepelhet ebben a sikkes világban, ha keresi a haute nouveauté és mindig a legújabb divat szerint öltözködik, ha olyan lakást tart, mely minden uri passziót kielégíthet, ha fogadást és cselédeket tart, bár ez utóbbiak bérével adós is marad, — ha vásorákat és ebédeket ad, bár hitelbe hoztatja a húst a méz-szárostól, s a lisztet a kereskedőtől. Szóval a noblesse oblige oly helyzetbe sodorja az embert, hogy csak úgy fizáncol, mint a hal a horgon, de menthetetlenül veszve van.

Ha társadalmi összejövetelet tartunk is, a divatoskodás ezerféle nemével találkozunk. Tisztelet a kivételeknek s ezek rendszeren a jobb módúak, oly pazar fényűzést látunk leányainkon, mely a papának, ha többé nem is, bizonyára egy havi fizetésébe kerül. A sok cziczoma, csillogás, pazar vacsora a legnagyobb uzsora, kamatot követeli s jaj annak százszor ki ennek lett az adóságá.

Fiatal uraink szintén usznak az árral. Hódolnak ők is a divatnak. Majmolják egymást az öltözködésben, s a ruhában csak úgy zörögnek kielt csontjaik. Szinte restell az ember arra gondolni, hogy ezek lesznek, ha lesznek, jövődő nemzedékeink apjává. S ilyen modern gigerlikért, kell annyi divatos öltözködést elszagatni leányainknak. És most tessék elképzelni hozzá ezeknek divatos társalgási modorát és szellemességét

Ha látogatóba megyünk, előre el lehetünk készölve a vizit lefolyására. Annak divatos szabályai szintén körül vannak írva. S a ki meg nem tartja, nem ért a műveltséghez.

Kedélyes, szives háziasság legfeljebb egyes tehetősebb családoknál van még meg. Itt aztán fesztellenül fogadják a vendéget, ki, mint a régi jó világban, otthonosan érzi magát. Egye-

bütt a hideg, kimért udvariasság, a melynek szabályait nem sokára már diszkidásban fogják közrebocsátani, s melyek egy jó nevelésű világfira nézve ép oly kötelezők lesznek, mint akár csak katonáknál a dienstes-reglement.

Nem hiába mondjuk: És ne vigy minket kísértetbe Uram, de szabadíts meg a gonosz divattól.

A Körmöczhányai Casino.

(1844—1894.) Ötven évi fennállásának rövid történeti vázlat.

Összeállította: Pszotka Ferencz.
 (Folytatás.)

Bakmann Mihály bányatanácsos (casi-nói alelnök) vezetése alatt vettek ugyan gátak, torlaszok és sáncok a déli völgyben az ellenség útjába, de Szent-Kereszt-felé való menekülés már lehetetlen volt, mert a németek a kozelniki leégetett hidat helyre állítván már Besztercebánya felé nyomultak. E szorult helyzetből csak is Görgey ama merész vállalat mentette meg a hadtestet, hogy azt a Szalkai 1240 m. magas hegyhágón, és ennek tetején egy 30 ölnyi hosszú alaguton 1849. január hó 24-én éjjeli időben isszonyu zord hidegben kimondhatlan fáradalmak között a körmöczi bányászok segédlete és kalauzolása mellett Besztercebányára átvette.

Görgey hadtestének elmenekülésével amint a német sereg a várost ellepte, kezdődik a körmöczi lakosok gyászos korszaka, a polgári háboru iszonyu átka.

A „schwarzgelb Spitzlik“ a Gutgesinnte csakhamar megkezdték gyalázatos feladási működésüket, melynek megrendítő következménye az lön, hogy számos polgár folytonos kihallgatásokkal zaklattott, felügyelet alá helyeztetett, elfogatott, elhurcoltatott. Borzasztó volt egyáltalán ezen időben főleg oly férfiaknak a helyzete, kik akár hinaluknál, akár más szociális állásuknál fogva előkelő, vagyis szereplő helyet foglaltak el a város társadalmi életében.

Fejével játszott akkor mindenki, különbeni hadi törvényszéki elbánásmód he-

TÁRCSA.

Fürdőlevél a Percz partjáról.

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Kegyes jó Princzipálisom! Ezennel tudatom önnel és mindenkivel, a kiket illet, hogy hat heti szabadságomat megkezdettem. S minek utána bekövetkezett a fürdőidény, denikve bennem is azon erős elhatározás érlelődött meg, hogy én is fürdőbe megyek, hátha valamit használ nekem is. Mert tetszik tudni néha úgy a hónap vége felé a gyomrom táján, a zsebeim körül rettenetes ürességet érzek, mintha sorvadásban lennék. Egyébként pedig szivviszértágulási dugványozásban szenvedek, kivált, mikor irnom kell. A torkomba naponta beleüt a szárazság s alig tudok nyelni, pedig tetszik tudni, hogy a redakcióban milyen pokoli forróság van, főképp akkor, mikor a fekete szedőgyerek a kéziratokért jön.

Mondom és egyuttal tudomására hozom, hogy immár megrögzött s főntebb tüzetesen láttelezett betegségem alapos kikurálása céljából fürdőre utazom. Nehogy tehát a szedőgyerek által engem kéziratért (lábiratot úgy sem adhatok) tessék zaklatni. De ideje is már fürdőbe menni. A bájos kis szomszédnőm, a kit többször megénekeltem, már régen elment. Négy lánytestvére négy fürdő-idény alatt kapott férjét, az ötödik nyár meghozta neki is a várva vártat.

Itt hagyom én is kedves városunkat eszkekedő, politikus csizmadiáival, hebegő

Jóska barátommal, a ki örökösen házasondi készül, s a ki a Vadalmásban aglegény és szalmaöveg társai részére jelenleg díszes nyaralót épített. Elvlok a fekete redakciótól s kimegyek a zöldbe. Mert a kriminális szeles hideg napok után oly kutya meleg következtek, hogy az albiró ur komondora is pörére vetkőzödve hűsöl a kancelláriában a másolást végező és a tavalyi másolást hajtogató díjnok ur íróasztala alatt. Bennem is megérlelődött a vágy a kálvínista zoltárról, ki azt énekelte:

Mint a szép, híves patakra
 A szarvas kívánkozik.

Tárcaimba tettem azt a csekély előleget, melyet Ön szives volt keble mélyéből számomra és számlámra előteremteni s neki vágtam a nagy világnak.

De pardon, azt hogy melyik fürdőt választottam sommás betegségem alapos kikurálására, még be sem jelentettem. Pedig akkor a szerkesztő ur nem tudná a kiveendő előlegeket és szerelmes leveleket számomra expedálni. Ön bizonyára azt hiszi, hogy Karlsbadban vagyok. Dehogy. Igen félek a megkövesedéstől. Mert olvastam, hogy a fürdő vizében még a virágbokréta is megkövül. No, én nem akartam Önnek oly szerencsétlenséget okozni, hogy legkedvesebb reporterjét és ékes tollu czikkíróját, mint valami múmiát, kőburokban küldjék vissza. Elég volt, ha egyszer jöttem burokban a világra.

Teplíczebe, Tátrafüredre sem mentem. Nagyon sok ott az anyósjelölt. Kirázna a

hideg-íjedtemben. Pöstyénbe a kegyes lelkek zarándokolnak. Elhizott papok s közsényes gazdasszonyok. Vihnye, meg Szklono nagyon közel van. Ide jár a suszterom szabóm, meg a feleségeik. És előlegeim hiányos kitalványozása miatt nem akarok velük találkozni. Magyaradon jó a fürdő, de nincs mit enni. Pedig a Szerkesztő ur ismeri az étvágyamat, hogy nincs meghamisítva.

De én, én második Kolumbusz Kristóf vagyok. Nevem halhatatlan lesz. Mert én egy új fürdőt fedeztem fel, a melynek hire, neve világra fog szólni, már csak azért is, hogy én fürödtem benne. Itt vagyok én most. S itt gondolkozom a szegény nyomdászina-okról, kik itten oly kéjérettei mosakodhatnak. Ez a fürdő a nagy C.

Még a neve is unikum. Egyetlen betűből áll. És ez is C. Fekvése pedig idább van a Sótymalmon, terebélyes füzek alatt, susogó nádak és zizegő rekettye bokrok között a „Percz“ folyamon. Itt ütöttem fel három emeletes lomsátorból álló nyaralómat. Magam az igaz, hogy a földszinten lakom, mert az emeletet lakóim, a pintyek és verebek foglalják el.

Ön nem is tudja, milyen nagyszerű itt a fürdés. A redakció poros levegője után beletemetkezni a hűs habokba s uszni az árral. Kinn a parton a tücskök énekelnek: „Iczi-piczi cipellőt cipel.“ Majd egy-egy béka urfi kerepel kereken. S az öreg varangyok morogva feleselnek: Mit varrsz? Baka-ka-kancsot! Kinek? Ur-rak-raknak.

Néha-néha fürdővendéget is kapunk. Pedig hölgyeket. Mikor a szénagyűjtés ideje van. A petrenczehordó leányok mossák fehér bokáikat. Esténként egy csomó suszterlegény és inas csapkodja a vizet, mint egy csomó fekete hattyu. Mindazáltal, ne tessék linni, hogy a haute-voléből senki nincs itt. Rákászni járnak üres órákban a hivatalnok urak, az „ásmogyiai“, a hegaljai „Gyöke-
 rek“, Pestről, Temesvárról összeverődnek s a lris habokban pihentetik fáradt tagjaikat. — Ezeket szeretem én legjobban, mert sohasem jönnek üres kézzel. — Mindig van náluk egy kis papramorgó, vagy afféle „kereszthegyi“ vagy „urbáni“ vinkó. Kerül a táskából egy kis szalámi, meg valam sonkaconsot. S akkor teljes a boldogság. Este pedig grand-kivilágítás. Ragyog a sok szent-János bogár és megszámlálhatlan mennyi csillag. Rejtelmesen susog a nádas. Csobognak a habok. Zümmögnek a szunyogok. Szól a haris a rekettye bokrok között. S a felséges szerenádba belevegyül hegytetőn Jakab tüzoltó trombitájának méla bugása, midőn a fertályt jelzi. A távolból a malom zakatolása hallatszlik. S a hold telepofával gyönyörködik a víz tükrén visszarágyogó kopasz ábrázatában.

En egy fa alatt heverésze álmodozom s önkénytelenül is azokra a szeretett anygalokra gondolok, a kik hűtlenül elhagyának s a kik az előlegül adott floreseken oly szép, oly szivet lelket andalító kecses mosolyogtak reám. Én babonás vagyok. Azért is nem marad meg nálam a papiros,

lyezettett kilátásba minden vett parancsnál, jött az akár a magyar, akár a német sereg vezérétől. Ily rövid rendeletre szolgáltatta ki — bár nem örömet s jó szántából, amint később bevallotta — Wellner, pénzverői főnök az összes arany és ezüst pénzkezelést a magyaroknak; ugyancsak ilyenre kivontul Bakhmann, bányatanácsos, bányászaival a déli völgybe sáncokat hányatni a németek útjába; ilyen rendeletre ásatja el Campione a város ágyait a németek elől, ilyenre tartott lelkesítő s hazafias beszédeket a szószékről Sztraka János konossói plébános, így hangzott ama rendelet is, melyet Plank, mint póstatulajdonos veje, és vezetője vett, s melynek értelmében a németekről beírt stafétákat a magyaroknak ki kell szolgáltatni.

A német sereg ellepve a várost, éppen így értelemben parancsolt, így értelemben cselekedett is; ugyanis a fent elősorolt eseteket a „rebellisekkel” való szövetezésnek deklarálva a szereplő ténnyeket szuronyok közé fogva, hadi törvényszék elé Pozsonyba Haynau hóherhatáskörébe elhurcoltatta.

Wellner, Bakhmann akasztófaival fenyegetve, csak megrovattak s felügyelet alá helyezték. Campione Sándor polgármester, Plank Károly pénzverői mütiszt, Martiny Lajos kohótiszt, Sztraka János konossói plébános tényleg szuronyok alatt Pozsonyba vitettek a hirhejt „Wasserkaserné”-be; Zemlinszky Rezső, kohógyakornok, később — mint a fentiek — elfogatván a városház börtönébe záratott; a honnan — a mint egy fenyegető hír vételére a német sereg egy éjjel a városból kitakarodott, — szerencsésen kimenekült; biztonságban azonban nem érezvén magát, honvédnek beállva, mint tüzértiszt a Temesvári csatáig végig harcizta a szabadságharcot. Mások is így mint Mátyás József, országgyűlési képviselő és Sztraka György mészáros, elbujva, kibujdostak.

A magyar ügy leveretésével midőn az utczán három-négy ember összalálkozása alkalmából a társalgás a zandár felügyelet alá helyezve eltiltatott: a kaszinóban való minden összejövetel gyanusnak deklarálta; minek folytán csodálni nem lehet, hogy 1851-ben a k. k. Pressburger Distrikts-Obergespan gróf Attems által felhívatik a kaszinó, hogy további fennállhatása céljából folyamodnia kell, s alapszabályait be kell terjesztenie.

(Folyt. köv.)

mert asszony van rája pingálva s az asszony mind csalfa, ingatag.

Jöjjön ide Szerkesztő ur! Gyarapítsa fűrdővendégeink lisztját, melyet szerencsés lesz nemsokára beküldeni.

hű munkatársa
Lumpácziusz.

U. i. Mialatt a habokban hűsültem, a ruháimat a fűzfáról, melyre akasztottam, valami fűzfára kötni való ellopta. Miért is újra megsűrtetek egy kis előleget, mert csak nem kívánhatja a Szerkesztő ur, hogy a vízben lakjam vagy a kertek alatt szökjem haza, mint valami kísértet, avagy hogy kompromittáljam az egész redakciót.

L. u. i. Ezt aztán ki ne tegye a lapba.

II.

Ne mondjátok.

Ne mondjátok: boldog a szív,
A mely szeretni tud,
Mert vágy s reménynek szárnyán,
Az üdv honába jut,
S feledni képes — szenvedést,
Kacagani köny felett,
S elvetni képes és hitet
Egy édes csók helyett.

Óh! gyötrelm a szerelem,
Hű lángja sűjt, emészt,
Uralkodik, hajl! zsarnokul,
Legyőzve élni kész.
Rózsákat nyújt mosolygón át,
S élvezük édenit,
S nem vesszük észre, hogy a szív
Csak tőle vérezik.

Óh! gyötrelm a szerelem,
Kiirtom hű tüzét,
Eloltom szemem könyvvel
Legyen bár mily sötét.
De a h! ha lányka rám mosolyg
Letérlöm könyemet,
S legyőzve dallal éleszem,
A hamvadó tüzet.

Angelus.

Budapest, 1894. június 6.

— A vakáció kezdete. — Az utolsó országgyűlés — Nagy tüzvész Ujpesten. — Szabadalmi ankét. — A bankár ur tragédiája. —

És bezárult minden ajtó, a mely csak bezárható vala, mert elkezdődék a vakáció, az aranyos semmittevés ideje. Künn magasra tűz a nap, idebenn a zöldsalugater homálya enyhíti a forróságot. A kánikulai meleg váraklanul beköszöntött. Kinek volna ilyenkor kedve dolgozni? Kétszerezsen gyűlölik azt az istenek, a kit a sors szeszélye újságíróvá tett, mert annak az idő mindig egyforma. Télen nem szabad fáznia, nyáron nem szabad a hőségről panaszkodni, hanem a pennájának a nagyközönség számára, minden időben egyformán készen kell lenni.

Jó dolguk van a tisztelt honatyáknak. Mert akárhogy lármáznak is, amint elkövetkezik a nyári szünidő, csendes lesz a ház. A mult hō utolsó napjával egyidejűleg a képviselőház is bezárta kapuját, minekutánna elintézte és letárgyalta a valláspolitikai reformokról szóló összes törvényjavaslatokat. Az utolsó ülés napirendjén a delegáció tagjainak megválasztása ment végbe, mely minden nagyobb korteskedés nélkül meg is történt. A függetlenségi és 48-as párt a delegációkba az idén sem megy bele s így a megválasztott képviselők között ily pártállású delegatus nem fordul elő. Egyébként még egy formális ülés után a ház ülései október 1-éig elnapoltattak.

A főrendek is összejöttek kedden egy rövid tanácskozásra. Ők is megválasztották a delegációba küldendő főrendeket s azután kimondták, hogy szeptember 25-éig ülést nem tartanak.

Ezzel egy rövid időre elhallgatott a politika Mikor az a bizonyos adriai czápa mutatkozni kezd, akkor már bekövetkeznek, a kánikulai napok, mikor az emberek legfeljebb a tirdőre vizik a politikát s onnan árad szét a vizes hangulat az egész országban. Hej, bizony erre a vizes hangulatra néha nagy szükségünk is van. Vasárnap a főváros közelében Ujpesten a Wolfner-féle gyapjamosó gyár és hadfelszerelési raktárban tűz ütött ki, s a víz hiánya következtében az egész gyár a benne felhalmozott kész árukkal együtt teljesen leégett, úgy hogy a kár meghaladja az egy millió forintot. Az tűz híre óriási izgatottságot keltett a fővárosban s tömegesen tödultak mindenfelől a tűz színhelyére. Egy hatalmas, égig érő láng volt az egész épület. S megrázóan nagyszerű látványt nyújtott az égő gyárépület és mentési munkálatokkal foglalkozó katonák és tüzoltók csapata. A kép bármely nagyszerű drámai jelenethez hatalmas háttérül szolgálhatott volna. És sajnos, ez a drámai jelenet valóban tragédiával végződött, a mennyiben a tüzvész emberáldozatot is követelt. A leomló kétemeletes falak maguk alá temettek egy csomó munkást, rendőrt és tüzoltót, kik közül többen súlyosan megsebesültek. Egy munkást annyira összezúzott a törmelék, hogy felismerhetlenné vált. Agyonütötte a fal, azonkívül Konkoly-Thöge Hugó rendőrségi kézbesítőt. Ujpest derék rendőrkapitánya Ambrus Ka-

Egy gonosz cselekedet.

Krisztina Svéd királynő, ki 18 éves korában jutott a trónra, egyike volt a leg-sajátságosabb nőknek.

Ezernyi erényei mellett ugyanannyi gyengéje is volt. Mindenben a rendkívülit, a nagyszerűt kereste, azonban legnagyobb szenvedélya a dicsvágy, gyakran olyan tettek ragadta, melyekért az akkori jelenkor méltán megróttá

Szenvedélyesen szerette a tudományokat. Mindent ő maga akart tudni; az állam ügyeit férfias szellemmel intézte, tudókat, költőket, művészeket tartott udvarában és temérdek gyűjteményeket rendezett be magának. Rajongott a független életért és határozott ellensége volt a házasságnak. Bizarr jelleme korán kifejlődött; úgy vadászott, lovagolt, mint egy férfi és gyakran nyilvánosan is férfi ruhában járt.

A független élet utáni rajongása, sajátos életmódja végre olyan állapotokat teremtett, hogy kénytelen volt a trónról lemondani. Adtak neki hatszázezer márká évi járadékot, s 1654-ben az uppszalai országgyűlésen felolvasták lemondási okmányát. Ő pedig férfi ruhát öltve, hátat fordított hazájának és elkezdette kalandos utazásait, a melyeket 30 éven át folytatott.

Mindenek előtt Rómába utazott, hol a pápa kitüntető szívesseggel fogadta, ott azonban csak egy félévig maradt és Párisnak vette útját, hogy Franciaországot és annak fényes udvarát tanulmányozza.

Abban az időben XIV. Lajos király uralkodott, mivel azonban csak 18 éves volt, az állam ügyeit Mazarin vezette, az első miniszter. Az udvarhölgyek rendkívül érdeklődtek a férfi ruhába öltözött királynő iránt, a király ellenben annyira irtózott a

szintén életét veszté, mert mire a kórházba szállították, kapott sérülései következtében meghalt. A gyár, most a borzalmas pusztulás képét nyújtja. Fekete rom a hatalmas gyárépület. A gyár pusztulásával számos család kenyerkereset nélkül maradt. A szerencsétlen áldozatokat, különösen Ambrus Kamil kapitányt nagy részvét közepett óriási közönség kísérte a temetőbe.

Egy nagyobb szabású, s ipar és kereskedelmünkre nézve nagy fontosságú ankétról is számot kell adnunk. A magyar szabadalmi ügy egész a legújabb időkig, az 1894. XLI. törvénycikk megalkotásáig Ausztriával közös volt s a közönség békója nyakát szegte a fejlődésnek. Az új törvénycikk alapján a magyar szabadalmi reform sikeres megoldása céljából a kereskedelmi miniszter hazai viszonyainkra alkalmazott tervezetet készítette, a melynek minden irányban való megvitatása végett egy az érdekeltégek minden köréből meghívott szakértőket gyűltet össze a kereskedelmi miniszteriumban. Ez az ankét nagy munkát végez s különös gondot fordít a szabadalmak védelmére, mely igen előnyösen foghatni az ipar és kereskedelem fejlődésére. Maga a reform az elővizsgálati rendszeren alapul, tehát nem egyszerű bejelentés, mint némely országokban. A tervezet óriási anyagot ölel fel s minden valószínűség szerint még több napot vesz igénybe az egész anyag letárgyalása, a mely már is körülbelül egy hete tart.

Nagy feltűnést keltett Lőry Jenő fővárosi bankár eltűnése, ki a vidéken is ismeretebb névvel bírt. A meseje nagyon régi. Több ízben megtörtént. Bankár volt, tőzsdén játszott idegen pénzekkel. Vesztett s fizetni nem tudott. Bűnös manipulációkba keveredett, miért is összeütközésbe jött a büntető igazsággal. Menekülni próbált, de érezte, hogy a határig sem tudna eljutni, kiment a zugligetbe és föbe lötte magát. A tragédia vége ez. Sok szegény ember siratja a hűtelen sáfára bizott pénzt, a melynek nyomát bottal üthetik.

Igy vagyunk azokkal a nagyhangú reklámokkal, melyek szerencsét hirdetnek, de bizony legtöbbször üres szövegek, melyek alatt a kapzsiság ördöge nyújtja kezét idegen pénzek után.

Fővárosi levelező.

Különfélék.

— **A király Balassa Gyarmaton.** A királyváró Balassa-Gyarmat nagyban készül a szeptemberi nagy napokra. Zichy Ferencz gróf, kir. tárnokmester ez alkalomból az ottani róm. kath. templomot is renováltatja. A király lakása a vármegyeházán lesz, hol már nagyon folyik az átalakítás munkája. A berendezés költségeihez a belügyminiszter is járul bizonyos összeggel. — Albrecht főhercegnék és a vezérkarnak lakhelye a honvédlaktanya lesz, melyet szintén megfelelően alakítanak. Az esztergom-nána-balassa-gyarmati helyi érdekű vasutat is jobb karba helyezik s most e célból egész sereg vasuti mérnök van ott. Szóval, Balassa-Gyarmat mindent elkövet, hogy királyi vendégét méltóan fogadja.

tudós szüztől, hogy Páristól néhány mért földnyire eső fonteneblői kastélyába szállásolta el.

A királynő kíséretében volt Giovanni Monaldeschi a főistálló mester és a királyné valóságos kegyence és megbízottja, midőn állítólag felfogott levelekből rájöttek volna, hogy a királynőt elakarja árulni, nevezetesen, hogy hajóra akarja tenni, hogy vele Svédországba vitorlázzék.

A királynő e miatt szörnyen megharagudott s habár francia törvények alatt állott ő maga is, mégis jogot formált magának arra, hogy magán hivatalnokait ő maga büntethesse meg.

Erről a fekete büntényről a következőket jegyezte fel Pater Le Bel szerzetes:

1657. november 6-án a királynő kastélyába hivatott és így szólott hozzám: A ruha melyet visel, feljogosít arra, hogy önben föltétlenül megbizhassam. Igenis felség! válaszolám.

Ime átdok önnek egy lepecsételt csomagot megőrzés végett s akkor fogja nekem visszaadni, a mikor hivatni fogom. Szólanul távoztam el s csak 4 nap mulva hivatok újra a királynő elé.

Midőn bebocsátottak, a királynő négy urral társalgott, s különös bizalmas beszélgetést folytatott Monaldeschi Marchezzel. En átadtam a csomagot a királynőnek, a ki abból néhány levelet kivéve, nyers hangon a következő szavakra fakadt: Ismeri ön Marcheze ezeket a leveleket? Ez az ön kezeirása, az ön pecsétje, aljas áruló?

A Marcheze ezt nem tagadhatta, elkezdte magát igazolni, azonban a királynő hallani sem akart semmiről. Hideg izadság lepte el a homlokát és térdre borult a királynő előtt; ez azonban elfordult tőle s a másik három ur pedig kardot rántott. A

— **Katonai terepszemle.** Ritka vendége volt Léva városának tegnap L o b k o v i t z Rudolf herceg, altábornagy hadtestparancsnok személyében, ki e hó 6-án Ipolyságról, hat tábornok, kilencz törzstiszt és több tisztnek kíséretében (kiket lapunk 23-ik számában névszerint felsoroltunk) lőhátan érkezett, az Ipolyságtól Léváig terjedő terep szemlézése céljából. — A város határánál M a r i á s s y István polgármester fogadta a magas vendégeket, kik a város előkelő házaiban szállásoltattak el. A délutáni órákban, a város nevében, M a r i á s s y István vezetése alatt a következő tagokból álló küldöttség tisztelgett a hercegnél: Báthy László, Csekey Vilmos, Leidenfrost Tivadar, Lakner László, Kónya József, Medveczky Ottó, Szilassy Sándor, Rácz János. A herceg igen nyájasan fogadta a tisztelgőket és élénk érdeklődést tanúsított a város fejlődése iránt. A küldöttség tisztelgését a herceg viszonzni akarva látogatást tett a polgármester lakásán, de a polgármester hivatalában lévén, névjegyét hagyta hátra. A polgármester, a mint értesült e megtiszteltetésről, azonnal a herceghez sietett azt megköszönni, ki ez alkalommal meleg szavakkal fejezte ki a polgármester előtt, a maga és tisztársai nevében egy a város, valamint a szállástadó háziurak irányában köszönetét a szives vendéglátásért, biztosítván a polgármestert, hogy a legszebb emlékekkel távozik Léváról. — Az átvonuló hadtest és hadosztály parancsnokság tisztikara a tegnap délutáni vonattal távozott Budapestre.

— **Gyümölcs-, szőlő és kertészeti kiállítás Nyitrán.** A nyitramegyei gazdasági egyesület által a f. évi szeptember hó végén Nyitrán rendezendő gyümölcskiállítás és vásár iránt már most is nagy érdeklődés nyilvánul. A kereskedők mind fellesznek szólítva, hogy a gyümölcsvásáron megjelenjenek, mely felszólításnak bizonynyal eleget is fognak tenni. Ezen gyümölcsvásár alkalmas lesz arra, hogy a termelők megismertessék termékeiket fogyasztókkal és kereskedőkkel s hogy azokat jobb áron tudják értékesíteni. A gyümölcsvásár alkalmával bemutatandó konzerválási és gyümölcsfeldolgozási eljárások szintén tanulságosak lesznek a gazdaközönségre.

— **Eskütvő.** Levatic h László lévai földbirtokos folyó hó 4-én esküdtött örök hűséget Detrich Péter volt országgyűlési képviselő és nagybirtokos leányának, Detrich Jolán kisasszonynak Nyitraszegen.

— **Hymen.** Boleman Gizella kisasszonyt, Boleman József lévai kereskedő kedves leányát a napokban jegyezte el Kubinyi Ödön, rozsnói kereskedő.

— **Tanitóképesítő.** A lévai állami tanitóképzőben a mult hó 25- és 26-ik napján tartott képesítő vizsgálatra jelentkezett 15 jelölt, névszerint: Arany Lajos, Chementis Zsigmond, Gröbl Andor, Halász József, Hrusovszky Antal, Huszár Gusztáv, Koricsánszky László, Kosztolányi Gyula, Laczkovics János, Stampay Sándor, Szabó Ottó, Sedlmayer János, Trenkusz János, Turcsin Gusztáv, Vozárik Antal. Mindnyájan képesítették.

Marcheze tovább védelmezte magát, két levelet és három kis kulcsot adott át bizonyosságul a királynőnek, de ez sem használt.

Péter, mondá a királynő, ön ugye tanum, hogy nem hamarkodtam el a dolgot. En megyek s itt hagyom önt, készítse elő ezt az embert a halálra. Az urak Marcheze-felé fordították a kardokat és keményen ráívtak: Gyónjál meg!

A szorongatott Marcheze térdre veté magát és úgy kért, hogy menjek a királynőhöz és kérjek számára kegyelmet. En elmentem a királynőt vidám hangulatban találva, letérdeltem előtte és úgy kértem tőle a kegyelmet. Mindez azonban nem ért semmit. Sajnálom, tisztelendő atyám, de kérsének nem tehetek eleget.

— Gondolja meg felséged, mondám, hogy itt a király kastélyában van, a ki bele fog elegendni a dologba.

— En csak az uristennek számolok, majd eligazítom én a királylyal. Hallgasson és távozzék, teljesítse kötelességét, a Marchezenek meg kell halni!

Mennem kellett, kötelességem és lelkiismeretem azt parancsolta, hogy nyujtsak vigaszt, mert megmentésről már szó sem lehetett.

Gondoljon az istenre és a lelkiüdvösségére, mondá az urak egyike Sentinelli gróf, mialatt kardjával a sarokba szorította Marchezet.

Rávágott a kardjával a szerencsétlen Marchezere, ez védte magát, de 3 ujjá hullott egyszerre a földre, a kard pedig meggörcbült. Pánczél inge van, kiáltotta a gróf. S ez valóban szerencsétlensége volt, mert annyival többet kellett kinlődni. A többi vágást mind a koponyájára és a nyakára kapta. 2 óráig tartott a mészárlás, a Marcheze a földön hevert vérében s agyveleje

Herczeg, mint életmentő. E napokban itt járt Lobkovitz Rudolf herceg, hadtestparancsnoknál jelentkezett egy Laufer nevű lévai szabó, a kinek a herceg huszonötödik év előtt életét mentette meg. Az érdekes epizódot a herceg következőleg beszélt el a polgármesternek. — Komáromban 24 év előtt, mint százados szolgált, mikor ez az eset történt. Egy alkalommal a Duna felé sétálván, a part felől nagy javeszedeles vontatta magára figyelmét. Egy körülbelül 14 éves fiú merítés közben a folyamba zuhant s már csaknem elnyelték a habok, mire gazzasszonyának kétségbeesett kiáltására, az arra sétáló herceg a vízbe ment, és üstökénél fogva a partra vonszolta a félig elalélt Laufer gyereket. — A véletlen találkozás meghatóta a herceget s nagyon örvendett, hogy ilyen hosszú idő után elébe került a halál torkából megszabadított ember, a ki nem győzött hálálkodni a hercegnek.

Vasuti viteldij kedvezmények. A nyitrai gazdasági egyesület feliratilag kereste meg a kereskedelmi miniszteriumot, miszerint engedélyezze vasuti viteldijkedvezményeket azon vágvölgyi gazdák számára, kiknek az árvíz által okozta károk következtében takarmányuk tönkre ment s kik emiatt más vidékekről kénytelenek a takarmányukat bevásárolni. A kereskedelmiügyi miniszter, minden bizonynyal méltányolni fogja a vágvölgyi gazdák méltányos helyzetét.

Eljegyzés. Jaross Ferencz városunk szülőtte, helybeli r. k. tanító, városi képviselő és vármegyénk törvényhatósági bizottságának tagja, a hó 5-én eljegyezte Báthban Ollik Mihálynak, a báthi járás szolgabirójának kedves leányát Matild kisasszonyt.

Iparigazolványért benyújtott kérvények. A kereskedelmi miniszter felmerült esetek alkalmából kijelentette, hogy az iparigazolványért benyújtott kérvények szabálytalan, vagy elégtelen felszerelése nem menti fel az iparhatóságot azon kötelessége alól, hogy a beadványt három nap alatt elintézzék; s ha mulasztása miatt a három nap leteltével a bejelentett ipar megkezdését és ezután az igazolvány kiadása a törvényes kellek hiánya miatt megtagadták, vagy később folyamatba tett eljárás alapján visszavonatták, a felelősség a mulasztást elkövető tisztviselőt fogja terhelni. Ez okból meghagyta a miniszter az elsőfokú iparhatóságoknak arra való utasítását, hogy az ipartörvény 4. §-a alapján tett iparigazolvány bejelentésére vonatkozó kérvényeket három napon belül, akár igenlőleg, akár tagadólag, okvetlenül intézzék el, máskülönben az esetleg előforduló szabálytalanságokért ők lesznek felelősek.

A debreczeni kereskedelmi Akadémia szervezetének rövid kivonatát mellékeltük lapunk mai számához, melynek figyelmű olvasását mindazon ifjaknak melegen ajánljuk, kik a kereskedelmi, a postai, vagy vasuti szakmára készülnek. Az intézet növendékei az utolsó évfolyamban érettségi vizsgálatot tesznek, mely az egyévi önkéntességre jogosít.

kiesett a szétvágott koponya csontokon. Én pedig sirva mondtam el a de profundist.

A magasrangú hóhérok által lemészárolt Marcheze holttestét 25 seb tángott; a királynő bebocsátást kért a királyhoz; az azonban megtagadtatott, s kénytelen volt azonnal távozni az országból.

A valódi indok csak a század elején derült ki. M. Collin, a ki a királynő leveleit kiadta, a következőket írja:

Krisztina királynénak annyira megtetszett Jusztinián római bankár leánya, hogy magához akarta venni társalkodónak. A bankár nem mehetett belé a dologba, mert a leány el volt jegyezve az ifju Sentinelli gróffal. A királynő azonban szolgálatába fogadta a két Sentinelli testvért s kilitásba helyezte, hogy a leányt ő fogja férjhez adni szíve választottjához.

A dolog azonban másképp ütött ki. A királynő maga lett szerelmes Sentinelli gróffba s a leányt elüzte haza. Az öreg bankár sokat panaszkodott a Marchezénál, a ki a királyné eljárásán és Sentinelli árulásán felboszankodva, kemény kifejezésekkel illusztrálta a királynét a bankárhoz intézett leveleiben.

Ezek a levelek a királynő kezébe kerültek s ez okozta a tiszta lelkű szerencsétlen Marcheze halálát.

Kitűnt tehát, hogy a Marchezét nem felség árulás miatt ölték meg, hanem a legalacsonyabb indokokból.

Még 29 évig folytatta az exkirálynő nomád életét és 1689-ben halt meg Rómában mindenkitől megvetve.

Ford.: V.

Arpavásár Galgócson. A nyitrai megyei gazdasági egyesület a f. évi augusztus hó végén Galgócson arpavásárt rendez, melyre a hazai és külföldi gabonakereskedők, meghivatnak. Az arpavásárra más megyebeli termelők is küldhetnek mintákat. A bejelentési ívek a napokban fognak szétküldetni, a kik ilyenekre igényt tartanak, forduljanak az egyesület titkári hivatalához. Minta gyűjtésére egy zsákocskában 4.75 krg. árpa küldendő. A zsákocskák külső oldalára a termelő neve felirandó. Hogy mikor küldessenek be a minták, arra nézve a bejelentési ív fog felvilágosítást szolgáltatni. Azért választott Galgócz az árpa vásár helyéül, mert vasuti összeköttetésinél fogva Budapest, Bécs, Zsolna felől a kereskedők részéről könnyen hozzáférhető. Ezen arpavásárt azért rendez a gazdasági egyesület, hogy a Nyitra és a szomszéd vármegyék hírneves arpájának kedvező értékesítését előmozdítsa. A budapesti arpavásár augusztus hó 1-én kezdődik, az egyesület itt is be fogja mutatni a vármegyei termelők árpáját.

Czigányok az iskolában. A cigányok állandó letelepítésénél szó volt arról is, hogy a telepítést mindenek előtt a cigánygyermekeken kell kezdeni, kiket az iskolába való járásra kell szoktatni. Hogy mennyire beválják ez idea, látjuk a krakkói (Hevesm.) iskola példájából. Ennek fiatal tanítója D. Berti egy csomó cigánygyereket fogadott iskolájába tanulóknak, kik szorgalmasan is eljártak az előadásokra egészen az utolsó napig, s úgy látszott, hogy a június 17-ére kitűzött vizsgán a cigányfaj értelmi képességéről fényes tanubizonyosságot fognak tenni, a mikor is a kitűzött pénzbeli jutalmidijakat közöttük kiosztják. A tanító buzdítván őket a tiszta ruhában való megjelenésre és mosakodásra, figyelmeztette a purdékát, hogy nagy urak is lesznek jelen, hát szépen viseljék magukat. A vizsga napján csakugyan szépszámu közönség jelent meg az iskolában, de minthogy régi igazság, hogy nem jó a medve bőrére előre inni, a vizsgálandó fekete purdék közül egyetlen egy sem jelent meg. Hogy mitől riadtak meg Farad fekete ivadékai, örök rejtély.

A bakancs győzelme. Szinte fájt a szívünk, mikor a szegény baka lábára erőszakolták a csizmát. Annál jobban esik most hallani, hogy a katonai csizmák a gyalogságnál végső napjaikat élik. A tapasztalás azt mutatja, hogy ez a lábbeli nagyon drága jószág és nem felel meg rendeltetésének, miért is a hadügyminisztérium elhárította, hogy lassankint kivonja a használatból s a gyalogság ezental csakis fűzős cipőket fog használni. A bakancs a táborban is elfoglalja a csizma helyét s a gyalogos a bornyuban tartalékol új fajta vászoncipőket is fog hordani, melyeknek csak alsó részei készültek bőrből. A tartalékcipő főképen arra szolgál, hogy a feltört lábú legények ebben könnyebben gyalogolhassanak. Már a mult évi nagy hadgyakorlatok alatt is látni lehetett ezeket a vászoncipőket, melyek akkor fényesen beváltak.

Mi a kellemetlen és mi a kellemes? Kellemetlen, mikor sáros időben a szél lefújja a czilinderkalapot fejedről és egy paraszt fogja el az utcán a csizmájával. — Kellemes, mikor a kávéházban kicserélik a kalapodat egy jobb kalappal. — Kellemetlen, mikor az ember légyottra megy s az imádott helyett az anyós var rár. — Kellemes, mikor az ember anyósát várja a vonaton s e helyett egy titkos imádott érkezik. — Kellemetlen, mikor a kedvvel sétál az ember s valami otromba hitelező megszólítja, hogy mikor lesz szíves kiegyenlíteni azt a kis adósságot. — Kellemes, mikor kedvvel sétál az ember s udvarias hitelezővel találkozik, a ki a jövődő házasság reményében bankókat nyom titkon az ember markába.

Léván június hónapban meghaltak. Bojsza Izidor, élt 6 évet, és 5 hónapot. Bozók Sándor, élt 60 évet. Kaucsár Anna, élt 12 évet. Reizman Manó, élt 5 évet és 9 hónapot.

KÖZGAZDASÁG. Répatermelők figyelmébe. (Beküldetett.)

Hogy a répaföldök kellő előkészítését megkönnyítsük, a tisztelt termelőknek már a mult 1893. év őszén díjtalanul, kölcsönképpen bocsátottunk rendelkezésére egy könnyű járatu altalaj turó ekét kipróbálás végett. Ezen altalaj ekék annyira megnyerték a termelők tetszését s oly sokan jelentkeznek, akik ilyen turó ekét kívánna, hogy kénytelenek vagyunk tisztelt termelőinket felkérni, tudassák velünk azonnal, megakarják-e tartani a náluk levő turó ekét az alább írott feltétellel, ha pedig nem, küldjék vissza azonnal; akiknek pedig ilyen ekéje nincs, s ohajtana ilyen beszerezni, jelentkezzen nálunk azonnal, hogy az ekéket mielőbb megrendelve, azokat termelőinknek idejekorán kiadhassuk, mert tudvalevő, hogy ha jó munkát akarunk végezni, a tarlót már augusztusban le kell buktatni, s azután még egyszer megszántani, jó mélyen, s ezen munkánál tűnik ki a turó eke hasznos volta, mint azt most elmagyarázzuk és a tisztelt termelőknek figyelmébe, saját hasznukra, melegen ajánljuk.

A mi vidékünkön a földek a legjobb művelés mellett sem lettek az ősszel oly mélyen megszántva, mint ahogy azt a czukorrépa, hogy igazán jól sikerüljön és nagy termést adjon, főképen megkívánja. Ősszel okvetlen szükséges 30 centiméterre (12 hüvelyk) szántani, ily mélyen, tudjuk a nálunk leginkább szokásos gabonatermelés mellett senki sem szántott.

Tudja azt minden gazdaember, hogy nem tanácsos egyszerre nagyon mélyen a földbe eresztini az ekét, mert ekkor az ugynevezett vad földet hozzuk föl, a jót pedig eltemetjük, a fölhozott vad, vagyis borsós föld még soha mivelve nem volt, át nem érett, se trágyát, sem levegőt nem látott, ilyen földben a gyenge repánövény tönkre menne és egyáltalán nem terem meg.

Ha már a répa termeshez hozzáfogunk, mélyen is kell dologoznunk, s hogy talajunkat termőbbé tegyük, ezt a pihent vad földet fel kell hoznunk, hogy a felső talaj ki ne merüljön, de legyünk óvatosak az őszi szántásnál, s az ekét csak 2-3 hüvelyk, 5-7 centiméterrel eresztjük mélyebre, mint az előző szántás volt, hogy azonban a talaj mégis oly mélyen legyen megművelve, amint az a répának kívánatos, hogy a hó és esővíz jól beivakodjon, a nedvesség soká megmaradjon s a répa gyökere jól könnyen terjedhessen, használnjuk a turó ekét. — Ezen turó eke jó mélyen felturja a barázda fenekét, nem hozza fel a vad földet a tetejére, s ahöz képest, hogy milyen hasznos ezen munka, nem is drága, mert a rendes eke után a leggyengébb pár ló is könnyen elhuzza a barázda fenekén a turó ekét, s a következő barázda felső jó földje ismét reá borul a felturvad földre.

Nem ajánlhatjuk eléggé tisztelt termelőinknek ezen turó eke használatát, már a mult őszön kölcsönöztünk ki nagyobb számu ily ekét, s a kik azt használták, mind dicserik, mily könnyen jár, mily jó és hasznos munkát végez, s mily vigán nő utánna a répa.

A folyó 1894. évi őszi szántáshoz is szívesen adunk tisztelt termelőinknek, bármily nagy számban ilyen jónak s hasznosnak bizonyult turó ekét, nem adhatjuk azonban kölcsönképen, de adjuk darabját 15 frton, mely összeg készpénzben is lefizethető, vagy pedig leszámítjuk a vég leszámoláskor az 1894. és 95. évi répa termések árából.

Ilyen turó ekék láthatók, s azok hasznáról s munkájáról meg lehet győződni: Tek. Mares László urnál Kis-Törén és Mező-Kis-Sallóban, Tek. Levatic László urnál a kálnai pusztán és Léván, Tek Schlesinger Lajos urnál Gr.-Mikolán, Barth község előjáróságánál. Méltóságos Jekkefalussy József urnál Lontón, Tekintetes Bolgar János urnál Nagy-Csalomán, Tekintetes Trautwein Dániel urnál Ipolyságh, Tekintetes Kondor József urnál Balassa-Gyarmat, Tekintetes Fischer József urnál Vadkert.

Garamvölgyi czukorgyár részvénytársaság gyarvezetősége.

KÖZÖNSÉG KÖRÉBOL.

Az express levelek éjjeli kézbesítése.

Számos oldalról felszólalás történt a miatt, hogy a kevésbbé sürgős és alárendelt jelentőségű express leveleknek éjjeli kézbesítése folytán, egy a czimzettek valamint ház népiük is indokolatlanul fellármáztatnak és éjjeli nyugalmukban zavartatnak, holott ezen express-levelek czélja eléretett volna akkor is, ha azt nem éjjel, hanem a kora reggeli órákban kézbesítették volna.

A közönség érdekében ennélfogva a nagyméltóságú kereskedelmi miniszter ur 28546. szám alatt elrendelte, hogy Budapest székes főváros területén, télen esti 9, nyáran esti 10 órán tul reggeli 5 óráig, a vidéken pedig télen-nyáron esti 9 órán tul reggeli 6 óráig csak az esetben kézbesítesenek, ha azt a feladó maga kívánja s ebbeli kívánságát a levél felső részére, a czim fölé szembetűnő módon alkalmazott és aláhozott: „Éjjel is kézbesítendő“ felirással jelzi.

Továbbá minthogy a közönség még mindig nincs az iránt kellőleg tájékozva, hogy a helybeli postahivatalnál egy a délelőtti mint a délutáni posta indításhoz meddig vesznek fel ajánlott leveleket, hogy az azon indítással e'mehessen — a postahivatal főnökétől nyert értesítés folytán értesítjük, a t. közönséget, miszerint ha délelőt 9 és délután 4 óráig az ajánlott levelek feladásra kerülnek, — ugy azok a délelőtli illetve délutáni indítással továbbítást nyernek.

Hogyha pedig valaki a fent kiirt időig ajánlott levelének feladásával elkésnék, ugy a levél mint közönséges express levél 9 illetve 4 órán tul még 10 percig elfogadható, a mely esetben a levél épen oly biztosan, mintha az ajánlva adatott volna fel — nyer továbbítást, — minthogy a közönséges express levelek, a továbbításnál elkönyvelést nyernek, hogy ha pedig valaki mégis azt ohajtana, hogy levele ajánlva kezeltessék, ugy az illetőnek módjában áll, levelét délelőt 9 óra 35 percig délután pedig 4 óra 45 percig, a vasuti kalauzpostánál beadni, ez esetben feladó levényt nem kap ugyan, de levele sokkal biztosabban kezeltetik, mint más ajánlott levél —

mert míg a hivatalnál feladó levény mellett feladott ajánlott levelek darab szám szerint vagyis sommásan kezeltetnek, ugy ezzel szemben a vasuti kalauzpostánál beadott ajánlott levelek, a feladási helytől kezdve egész a rendeltetési helyig külön-külön lesznek beírva s így nyilvánlából semmi körülmények között ki nem eshetnek, vagyis elnem veszhetnek.

Irodalom.

A Regény Salon az előtűnk fekvő 14-ik számával a második félévet kezdi meg. A most belépő új előfizetők az év végéig még legalább hat teljes regényt kapnak és az eddig megjelent két regényt is a mindenkor teljesen kapható, előző füzetek megrendelése utján, igazán olcsó áron megszerezhetik. — Spielhagen regénye „A ki kettőt szeret“, melynek közlésével a „Regény Salon“ még a német könyvpiacot is megelőzte. — „Áldozat“ és „Az ő ellensége“ a másik két regény, mely most egyszerre folyik. Mindakettő igazi remekmű. A kiadóhivatal (Budapest VIII. Népszínház-utca 26.) szívesen küld bárhová mutatványszámot.

Egészselyem, mintázott Foulardokat

(mintegy 450 különböző fajban), méterenként 75 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyemszőveteket 45 krtól 11 frt 65 krig — sima, koczkás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositió és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabér és vámmentesen a privátmegrendelők lakására HENNEBERG G. (ca. kir. udv. szállító) selyemgyára Zürichben. Minták postafordulóval küldetnek. Svajzba czimzett levelekre 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

Uj vasuti menetrend*)

Érvényes július 1-től.					
Léva	ind.	5:45	9:40	4:50	
Csata	érk.	6:47	11:13	6:30	
"	indul Ipolyság felé	6:53	10:09	4:57	
"	Esztergom felé	7:07	11:18	6:50	
Ipolyság	érk.	8:40	11:51	6:12	
B.-Gyarmat	"	9:58	1:09	7:26	
				gy: v.	sz. v.
Esztergom	ind.	8:00	12:12	7:49	
"	érk. sz. von.	10:55			
Budapest	gy. von.	1:55	9:25	10:25	
Bécs	érk. gyors von.	1:00			
"	szem. von.	5:50			
				sz. v.	gy. v.
Budapest	ind.	6:00	7:30	9:20	2:10
"	"			8:00	
Bécs	"	11:00			9:15
Esztergom	"	5:45	9:05	3:35	
Csata	érk.	6:41	10:01	4:31	
Ipolyság	"	8:40	11:51	6:12	
B.-Gyarmat	"	9:58	1:09	7:26	
Léva	"	8:29	11:47	6:44	

*) A vastagabb betűvel jelzett szám az esti 6 órától reggeli 5.59 percig tartó időszakot jelenti.

Lévai piaci árak.

Rovatvezető: Kónya József városkapitány.
Buza: m.-mázánként 6 frt — kr. 6 frt. 20 Két szerez 4 frt 50 kr. 4 frt 70 kr. — Rozs 4 frt. 50 kr. 4 frt 80 kr. Arpa 6 frt — kr. 6 frt 50 kr. — Kukoricza 5 frt 20 kr 5 frt 50 kr. Bab 4 frt — kr. 4 frt 20 kr. Zab 7 frt — kr 7 frt 20 kr. Lencse 6 frt 90 kr. 7 frt 20 kr Köles 4 frt — kr. 4 frt 50 kr.

Nyiltter.

1812/1894. tkkvi sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A lévai kir. járásbírósz, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Frommer Mór végrehajtónak Boldis István végrehajtást szenvedt elleni 16 frt 80 kr. tőkekötetés és jár. iránti végrehajtási ügyében (a lévai kir. járásbírósz) területén lévő Csejki községben fekvő végrehajtást szenvedett Boldis István, Márton Boldizsár, Mihály, Mária és Boldis szül. Tovera Katalinnak a csejki 81. sz. tjkvben A. I. 1. sz. 66. sz. házra egészen 183. frt végrehajtást szenvedett Boldis Istvánnak a csejki 411. sz. tjkvben A + 1. sz. ingatlanára egészen 86 frt. ugyanannak ugyanazon tjkvben A + 2. sz. ingatlanára egészen 38 frt. végül Boldis István jogutódai Szekla János és Uhnák Máté valamint a társtulajdonosok Boldis János, Márton Boldizsár, Mihály, Mária és Boldis sz. Tovera Katalinnak a csejki 724. sz. tjkvben A I 1-3 sz. ingatlanára egészen az árverést 87 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte annak megjelölésével, hogy a csejki 81 és 724. sz. tjkvben C 1 és 1 t. a. özv. Boldis Mihályné szül. Sztribula Apolónia javára bejegyzett holtig tartó eltartási szolgálmi jog épségben marad és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1894. évi július hó 30-ik napjának d. e. 9 órakor Csejki község házánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak becsárának 10%-át vagyis készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1. é. 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltást kezeléhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Léván 1894. évi április hó 26. napján.

A lévai kir. járásbírósz, mint telekkönyvi hatóság.

Hamar,
kir. aljárásbíró.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a

Haltenberger Béla-féle

jó hírnevű s a kiállításokon érmeikkel kitüntetett
kassai kelmefestő gyára és vegyi tisztító

INTÉZETE

képviselőt június hó 15-én átvettem.
A fent említett gyárban festhetők és tisztíthatók: **Selyem, atlas, gyapju, felszór és pamut, ruha kelmék, butor szövetek, függönyök, crepon, berlini és csipkekendők, bársony-kelmék, dísz tollak, bálilépők, bőr-és selyem kesztyűk stb.**

A ruhadarabok tisztítását fejtelten állapotban eszközölhető. Fejtelten állapotban festhetők: **férfi ruhák, felöltők, női ruha derekak stb.**

A festés és tisztításért a gyárban megszabott s a védjegy mellett világosan kitüntetett árat veszem számításba s a posta költséget magam fedezem.

Bővebb felvilágosítással készséggel szolgálók. A n. é. közönség számos megbízásait felve, maradok

Léván, 1894. évi június hó 28.

Kiváló tisztelettel

CHALUPKA JANOS,

férfi szabó.

(Nagy-Kórház mellett. Báthi-utca.)

Üzlet áthelyezés.

Nagyérdemű közönség!

A Koháry-utczában tíz év óta fennálló **fűszer üzletemet**, a lévai ref. egyház tulajdonát képező **főtéri 468. számú házba** helyeztem át s azt

f. július hó 4-én

megnyitottam. — A n. é. közönségnek irányomban tanusított nagybecsű pártfogásáért köszönetet mondva, kérem azt részemre jövőre is fentartani.

Léva, 1894. július 1.

Kiváló tisztelettel

Cserei Gyula,

kereskedő.

1478./1894. tlkvi sz.

Árverési hirdetmény és feltételek.

Az érsekújvári ker. önszegélyző szövetkezet végrehajtónak **Kurucz Éva**, férj. **Mellen Józsefné** nagy-lóthi lakos végrehajtást szenvedett elleni végrehajtási ügyében a kérelem következtében, a végrehajtási árverés 72 frt 16 kr. tökekövetelés és ennek 1892. évi szeptember hó 25 től járó, 6% kamatai 10 frt 65 kr, perbeli 19 frt 45 kr, végrehajtási már megállapított, valamint jelenlegi 3 frt 90 kr és a még felmerülő költségeknek kielégítése végett az 1881. LX. t. cz. 144. §. alapján és a 146. §. értelmében (a verebelyi kir. jbiróság) területén lévő Nagy-Lóth község határában fekvő a nagy-lóthi 245. sz. tjkvben A I. 1—5 sorsz. a. foglalt ingatlanokból Mellen Józsefné szül. Kurucz Éva illető 1/8 jutaléka 209 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendeltetik. Az árverés megtartására határidőül **1894. évi július hó 17 én** d. e. 9 órája Nagy-Lóth község házára tüzetik ki.

Árverezni szándékozik tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 20 frt 90 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §.ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §.ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §.a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni. Vevő köteles a vételért három egyenlő részletben, és pedig az első az árverés napjától számítandó 30 nap alatt, a másodikat ugyanazon naptól számítandó 60 nap alatt az utolsót, ugyanazon naptól számítandó 90 nap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számítandó 60%-os kamatokkal együtt az 1881. évi december hó 6 án 39415./I. M. sz. a. kelt rendeletben előírt módon az ar-maróthi kir. adóhivatalnál, mint bírói letéti pénztárnál lefizetni. A bánatpénz az utolsó részletben fog beszámíttatni. Ezen árverésen a fent körülírt ingatlanok a kikiáltási áron alól is eladatni fognak. Vevő köteles az ingatlanokat terhelő és az árverés napját követőleg esedékes adókat és átruházási illetéket viselni. Vevő a megvett ingatlanok birtokába az árverés jogerőre emelkedése napján lép és azoknak haszna és terhe ugyanazon naptól öt illeti. A vevőnek a vételi bizonyítvány az 1881. LX. t. cz. intézkedései értelmében csak az esetben fog kiadatni, ha az árverés napjától számított 15 nap alatt az idézett törvényzcikk 187. §.a intézkedésének megfelelő utóajánlat nem tétetik. A tulajdonjogok javára bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog hivatalból elrendeltetni. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének a kitűzött időben eleget nem tenne, az általa megvett ingatlanokra az érdekeltek felek bármelyikének kérelme következtében az 1881. LX. t. cz. 185. §.a szerint vevő veszélyére és költségére bánatpénzének elvesztése mellett újabb árverés fog elrendeltetni. Az ezen árverési hirdetmény kibocsátásával egyidejűleg megállapított árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen bíróság, mint tlkvi hatóságnál és N.-Lóth község előljáróságánál tekinthetők meg. Az elrendelt árverés a fentírt tjkvben feljegyeztetni, ezen árverési hirdetmény egy példánya a bíróság hirdetményi táblájára kifüggesztetni, továbbá kifüggesztése végett az árverési feltételek pedig megtekinthetők végett egy egy példányban Nagy Lóth község előljáróságának, nemkülönbön ezen árverési hirdetmény egy egy példányban Bellegh község, Szemcse, Rendve, Bessenyő szomszédos községekben a helybeli szokás szerint azonnali körözés végett a nevezett községek előljáróságaihoz megküldetni ezen árverési hirdetmény az egyidejűleg megállapított árverési feltételekkel együtt az 1881. évi LX. t. cz. 155. §. intézkedéséhez képest a keresetre hozott első végzésre előírt szabályok szerint.

1. Jeney Lajos telp. ügyvédnek az árverési hirdetményi kivonattal Érsekújvár. 2. Kurucz Éva, férj. Mellen Józsefné. 3. érsekújvári takarékpénztár. 4. Kann Lipót budapesti l. (váci-körut 66. sz. a.) 5. Kurucz Pál N.-Lóth. 6. Sáfár József N.-Lóth. 7. Lipták György N.-Lóth. 8. Hytolik Anna N.-Lóth. 9. lévai kir. pénzügyigazgatóság. 10. N.-Lóth község előljáróságának, mint a hol az elárverezendő ingatlan fekszik. 11. Belleg. 12. Bessenyő. 13. Rendve. 14. Ohaj szomszédos községek előljáróságainak megküldetni rendeltetik.

Verebelyi kir. jbiróság, mint tlkvi hatóságnál, 1894. évi május 27.

Nemlaha,
kir. jbiró.

NYOMATOTT NYITRAI ÉS TÁRSÁNÁL LÉVÁN 1894.

Póthirdetmény.

A lévai kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, miszerint özv. Kohn Józsefné nagy kálnai lakos végrehajtónak **Hruz József** gr.-löki lakos végrehajtást szenvedett elleni 5 frt 20 kr s jár. iránti végrehajtási ügyében 1784./1894. sz. a. kibocsátott árverési hirdetményben a Hruz József és Andrásnak a gr.-löki 34. sz. tjkvben A I. 1 sorsz. ingatlanára 400 frtban végrehajtást szenvedettnek a gr.-löki 30. sz. tjkvben A I. 2—7. sorsz. ingatlan és legelőben való 1/2 rész illetményére 168 frt, Hruz József, Homolya József és nejeinek a gr.-löki 179. sz. tjkvben A + 1—2. sorsz. ingatlanára 158 frt kikiáltási árban **1894. évi július hó 23-ik** napjának délelőtti 9 órájára kitűzött árverés az 1881. LX. t. cz., 167. §.a alapján a lévai takarékbiz. és hitelintézet végrehajtató érdekében is 75 frt töke ennek 1893. február 28-tól járó 6% kamatai 3 frt 95 kr, óvási 1/3% váltó díj 21 frt 30 kr, eddigi s ezuttal 4 frtban megállapított költségekből álló követelése s járulékaik kielégítése végett megtartatni fog.

Léván, 1894. évi január hó 27. n.

A lévai kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság.

Hamar,
kir. albiró.

1894. évi 2273. szám.

Árverési hirdetmény.

II. ik árverés.

A zsarnóczai m. kir. erdőhivatal által 1888. évben termelt és a helybeli gőzfűrészen raktározott teljesen száraz alább részletezett fanemű ipar műfaanyag (metszett áru) a f. évi július 23-án délelőtt 10 órakor nyilvános árverés útján az erdőhivatal irodájában a legtöbbet ígérőnek el fog adatni és pedig:

1. 51 drb. tölgyfa deszka és padló 0.721 m ³ -rel, m ³ -ként	18 frt 75 kr.
26 (huszonhat frt) kikiáltási árral	
2. 45. drb. köris deszka és padló 2.822 m ³ m ³ -ként 22	62 frt 08 kr.
huszonkét frt kikiáltási árral	
3. 72 drb. juhar deszka és padló 1.967 m ³ m ³ -ként	43 frt 27 kr.
22 frt (huszonkét frt) kikiáltási árral	
4. 529 drb. bükk deszka és padló 17.803 m ³ m ³ -ként	320 frt 45 kr.
18 frt (tizennyolc forint) kikiáltási árral	
5. 100 drb. gyertyán deszka és padló 3.777 m ³ m ³ -ként	67 frt 99 kr.
18 frt (tizennyolc frt) kikiáltási árral	
6. 42. drb. eger deszka és padló 1.561 m ³ m ³ -ként	28 frt 10 kr.
18 frt (tizennyolc frt) kikiáltási árral	
Összesen 540 frt 64 kr.	

azaz ötszáznegyven frt 64 kr, kikiáltási árral.

Az árverésen csakis Barsvármegye lakói vehetnek részt és hogy a megfát csakis a maguk számára és illetve saját szükségletükre, vagy mint iparosok (asztalos, esztergályos stb.) iparszerű feldolgozására fordíthatják.

A versenyzők kötelesek az árverés megkezdése előtt a kikiáltási árnak 10% (tiz) százalékát azaz 54 frtot bánatpénz gyanánt az árverező bizottság kezébe letenni.

Szabályszerűen szerkesztett és 50 kros bélyeggel és bánatpénzzel ellátott irásbeli zárt ajánlatok is elfogadhatnak.

Az árverési és szerződési feltételek az alolirt erdőhivatalnál a hivatalos órák alatt bármikor megtekinthetők.

M. kir. erdőhivatal.

Zsarnóczán, 1894. évi július hó 2-án.

MAGYARORSZÁG.

TELJESEN FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **HOLLÓ LAJOS** dr., orsz. képviselő.

REGGEL az ország legtávolabb eső részeiben is már az olvasó kezeiben van.

A Magyarország politikai, közgazdasági és társadalmi tudósításaival az összes lapokat megelőzi.

A Magyarországból a közönség már kora reggel olvashatja az országgyűlés tárgyalásait kimerítő alakban, az aznapi összes kül- és belföldi eseményeket, kimerítő tőzsdei tudósításokat stb. stb.

A Magyarország eddig is tanujelét adta, hogy férfias bátorsággal küzd az ország függetlenségéért és önállóságáért, és szembe száll minden korrupcióval és közéletünket minden visszaéléstől megtisztítani törekszik.

A Magyarország független minden hatalomtól, minden magánérdektől, senkinek alárendelve nincs, s így álláspontját nyilntan és egyenesen mondhatja ki bárkivel szemben.

A Magyarország ezen törekvéseiben a közönség részéről már eddig is nagy támogatásban részesül, s így mint a nyilvánosság és a közérdek organuma folytonosan fejlődve és megerősödve áll jövőben is a közönség szolgálatára.

A „Magyarország” előfizetési ára:

Szerkesztőség: VIII. ker., Fhg Sándor-utca 2. sz.	Egész évre 14 frt — kr.	Kiadóhivatal: IV. ker., Rostély-utca 2. sz.
	Félévre . . . 7 „ — „	
	Negyévre . . . 3 „ 50 „	
	Egy hónapra 1 „ 20 „	